

Gij Ae Moek Youq Seizcin

埋在春天的咳嗽

□ Ah Ban sij Vangz Gyanghmyauz hoiz

Youq goekhaemh daeuj daengz, gizdieg heuhguh Mbanlij neix, vadauz bakmbanj hai ndaej ronghsien, hoeng vunzmbanj gizneix, gvenq heuh de guh “vamaenj”. Boux dahsau heuhguh Dahdauz, gaenq okrog bae lai bi, mbouj rox de bae gizlawz lo. De dwg dahnuengx ranznden gou, gou ciengzseiz ngeix daengz fajnaj riunyumj de gyaundeï lumj dujva nei. Godauz bienq geq de, deng diuz lienhdiet ndeu rag haeuj gokciengz bae, ganjfaex dek hawq riz hung lumj bak vanj. Banhaemh, meh Dahdauz naengh youq bakmbanj, gvenq song fwngz hopngomx, ndawrunj lumjnaeuz got bat feizdanq ndeu, got dawz aen mbanj gaeuqgeq caemhcai sugseg neix. Gou miz gajceh rumzcin ndeu, hoeng mbouj miz banhlap ci rongh fouq lwgda meh Dahdauz, mbouj miz banhlap hawj moix boux hekyouz youq seizcin daemx, laengzlanz gij ae youq gyanghwnz yiengjgumgum. Moix ae sing ndeu, vadauz, couh loenq roengz baenz benq.

Go Faex Ndeu Maj Youq Ndaw Ndang Gou

Youq laj Byavuhsiz, go faex ndeu itcig depgyawj gou: Dwg geij dip makgam soemjsoemj diemzdiemz gonq, doeklaeng, dwg naed ceh ndeu gyod haeuj ndaw ndang gou. O, lij miz gyoengqbya、raemxrij, gingcig duznon duzgoep heuhvatgvat, caeuq cingmingz nywj maj roeg mbin. Naed ceh neix, daj lajmbanj daengz hawsingz, youq ndaw ndang gou ok rag did nyez, youq gwnz dinggyaeuj maj ok mbawnye. Haujlai bi gvaqdaeuj, de maj ok seiznyez、nyezrauh、seizcoz, de lij maj ok danci、aencibuh caeuq densi, mwh seizcin daengz daengx gofaex rangfwtfwt, youq seizcou ngauzdoengh mbaw loenqbyoegbyoeg. Mbawnye biyedyed, raemxda doek youq ndaw ndang yied ngoenz yied hoengq.

Diegnywj

Gij diegnywj dou dwen de gvangqyubyub yawj

mbouj raen henz, byai go’nywj venj rim raemxcaw, dinghdingh muenghyawj aenmbwn ndaw ngefaex. Nengzgoemj caeuq duздаек, maez youq gizdieg gyaundeï, aenmbwn lamzsausau, baenzgyoengq ndaundeïq mbinhuhu. Diuz dah gyaundeï ronз gvaq, mizseiz hopheux diuzhwet, mizseiz gyoetndaet aenhoz. Mwnгz dwg dahcej ranznden gou, maij youq ndaw caznywj guhcaemz, ndonj haeuj ndaw gyoengq yiengz cwz, heux gvaq gij hongdawz. Doeklaeng, ndoj haeuj ndaw caznywj bae. Deng bw, gij diegnywj dou dwen haenx, mboujgvaq dwg benq raiqdah maj rim nywjheu caeuq vacwx——doiq gyoengq lwgnyez daeuj gangj, suenq dwg gvangqlangh lo.

Faq Ciengz Lak Ndeu

Daengj youq gokgai. Youq ndaw diegfwz, gaenq youq giz nauhyied daegdaengq cimhra caemdingh. Seizneix, dauqcawq caemrikrik, gij ngawhrin、daeзmax caeuq gogut maj haenx, cwgoemq doenghbaez ci baebae dauqdauq. Baenzgyoengq sipndangj、duzndwen caeuq gungqsou youq gokciengz, lingxaeu duenh ndwenngoenz ndeu. Gij ndit mongmuq ciuq bae ciuq dauq, lumjnaeuz ciuq aen wveizmaj myoxmyad mbouj cingcuj ndeu, diuz gai rinbanj menhmenh bienq gaeuq, daiq deuz gij sing yamqdin doenghbaez, geiqmaenh gizdieg Fuzgen Gvangjdungh gapgyaiq neix, giz diegfwz ndeu, faq ciengz lak ndeu, daj nyezrauh byaij daengz cungnienz, ciuqyiengh lij vih daengjsoengz roxnaeuz laemx roengz, yaemhywx mbouj dingh.

Loq Caeuq Mbonq

Dwg caekhaex gonq, caiq daengz gencueg、baihlaeng、song din, doeklaeng dwg aen’gyaeuj, baenz di baenz di cuengq swbgeij hwnjbae, cuengq youq gwnz mbonq unq ndongj habngamj——gij ndongj dingj ndoksaen, gij unq coux loqsiengj. De ngeix hwnj duз lozdoz byaij youq ndaw sahmoz, dangqnaj dwg benq dieg miz nywjheu raemxsaw ndeu, de youh ngeix hwnj diuz roen maranz, baihnaj ranz daengx ranzvunz iet hoz deqcaj——baihlaeng dwg duenh roen byaij gvaq dwgrengz baegnaiq caemhcai dauqdae deng lumz bae ndeu. Seiqgyaiq hwnj roengz baedauq, ngamq ninz singj lwgda mumjgyumq liz bouxvunz gig gyaе, hix gig gyawj——doenghgo rog cueng mbehai mbawnye, youh laeglemx raekciengx geij duj valup.

在暮色中抵达,这个叫李村的地方,村口的桃花开得正艳,但这里的村民,习惯把它叫做“李花”。少女阿桃,已离村多年,去向成谜。她是我邻家的妹妹,如花的笑靥总在眼前浮现。老去的桃树,被一根铁链拖进了墙角,干裂的伤疤如碗口般粗。暮色中,阿桃妈坐在村口,习惯于双手环抱,怀中如抱着一盆炭火,抱住古老而熟悉的村庄。我有一卡车的春风,但无法吹亮阿桃妈的眼神,无法让每一位在春天抵达的游客,阻挡咳嗽在夜里响起。每咳一声,桃花,便落下了一片。

一棵树长在我的身体内

在乌石山下,一棵树一直在向我靠近:首先是几瓣柑肉酸酸甜甜的,然后,是一粒种子滑入我的身体内。哦,还有群山、溪流,惊蛰的虫鸣蛙叫,以及清明的草长莺飞。这一粒种子,从乡村到城市,在我的身体内生根发芽,在头顶长出枝叶。许多年里,它生长过童年、少年、青春痘,它还生长过自行车、缝纫机和电视,春来时的一树花香,在秋天一起摇落的容颜。枝叶晃动,带盐的水珠滴在越来越空的身体内。

草地

我们说起的草地无比辽阔,草尖挂满珍珠,沉静地仰望树杈里的天空。瓢虫和蚂蚱,深陷于温柔之乡,幽蓝夜幕中,无数星星呼啸而过。美丽的河流穿越,有时环绕腰间,有时却勒紧了脖子。你是我邻家的姐姐,喜欢在草间出没,穿过牛羊,绕过农具。然后,把自己也埋进草丛。是的,我们说的草地,不过是一片长满青草和野花的河滩——对于孩子们来说,已经足够辽阔。

一面残墙

立于街角。在荒芜之中,曾经于喧嚣处刻意打捞寂静。现在,寂静无处不在,生长的苔藓、车前草和蕨类植物,掩饰住曾经的车水马龙。一群蜈蚣、蚯蚓和蛤蟆在墙角,认领了一段岁月。灰色的阳光来回扫描,如扫描一个模糊不清的二维码,渐渐老去的石板街,带走了旧时的脚步声,记住这闽粤交界之地,一个旧墟,一面残墙,从少年走到了中年,依然为站立或倒下,而犹豫不决。

梦与床

先是臀部,然后是手肘、后背、双脚,最后是头颅,把自己一点点放上去,放于软硬适中的床——硬的撑住脊梁,软的接纳梦想。他想起沙漠中行走的骆驼,迎面而来的绿洲,让他又想起归家的路,那屋前翘首以盼的目光——背后是仆仆风尘,一段终将遗忘的旅程。世界上升,下沉,睡眠惶怍离一个人很远,也很近——窗外的植物舒展枝叶,又悄悄孕育了几个花蕾。